

Ineqarnermut, Attaveqarnermut Aatsitassanullu Naalakkersuisoq
Landsstyremedlem for Boliger, Infrastruktur og Råstoffer

Landstingsmedlem Olga P. Berthelsen

09.02.2007
J.nr. 35.21

her/

Postboks 909
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 54 00
Fax +299 34 54 10
iap@gh.gl
www.nanoq.gl/iap

Byggematerialer med asbest i kollegier, elevhjem og lejligheder til studerende

Som svar på dit spørgsmål om omfanget af asbest brugt ved byggeri af kollegier, elevhjem og lejligheder til studerende kan jeg på Landsstyrets vegne oplyse følgende:

Man ved, at brugen af materialer med asbest indvendigt i nybyggeriet her i landet ophørte fra cirka 1976. Dog må man regne med, at der i op til et par år efter 1976 endnu har været et lille forbrug af byggematerialer med asbest.

Fra 1987 har det ifølge bygningsreglementet været helt forbudt at bruge asbestholdige materialer i nybyggeriet.

I 1986 besluttede sundhedsmyndigheden – daværende Oversundhedskommissionen – at der skulle foretages ”en registrering af, i hvilket omfang asbest er anvendt i og måtte udgøre nogen sundhedsrisiko i statens, hjemmestyrets og kommunernes institutioner”. En vejledning til brug for registreringsarbejdet blev sendt til de lokale ansvarlige myndigheder.

På uddannelsesområdet blev registreringen koordineret fra centralt hold ved daværende Kultur- og Undervisningsdirektoratet. Resultatet var, at asbestholdige materialer fandtes i et meget lille antal bygninger.

Nødvendige afhjælpningsarbejder blev efterfølgende udført i henhold til Arbejdstilsynets anvisninger og den gennemførte registrering af institutionerne.

Afhjælpningsarbejder er i henhold til Arbejdstilsynets anvisninger udført efter en eller flere af følgende metoder:

- ved *nedrivning*, hvorved forstås en fuldstændig fjernelse af asbestholdigt materiale (eventuelt indenfor et begrænset område),
- ved *reparation*, hvorved forstås indkapsling og forsegling af asbestholdigt materiale, som er i hel stand,
- ved *vedligeholdelse*, hvorved forstås spartling eller forsegling af små områder med små huller.

Hvilken form for afhjælpning, der bør anvendes, må afhænge af en vurdering i det enkelte tilfælde. I kollegier og elevhjem bør der til eksempel tages hensyn til, at vægge og lofter udsættes for en kraftigere belastning end normalt for boliger.

At man ikke altid fjerner det asbestholdige materiale, hænger sammen med, at der er stor risiko for, at materialet i forbindelse med nedtagningen brækker eller smuldrer, og at mange fibre spredes i lokalet. En forsegling af materialet er derfor i en del situationer den mest hensigtsmæssige løsning for indeklimaet. Der kan blandt andet henvises til Erhvervs- og Byggestyrelsens Vejledning om asbestholdige materialer anvendt til loft- og vægbeklædninger.

Med hensyn til kollegier, elevhjem og lejligheder til studerende viste undersøgelsen i 1986, at asbestholdige materialer er brugt i et fåtal af uddannelsesområdets bygninger. Formålet med den efterfølgende afhjælpning efter gældende retningslinier var at sikre et sundhedsmæssigt forsvarligt indeklima i bygningerne.

Det kan ikke udelukkes, at der er ældre indkvarteringsbygninger som senere er taget i brug som kollegier og ungdomsboliger, og derfor ikke har været omfattet af den gennemgang, der i 1986 gennemførtes på institutionsområdet.

Hvor godt disse bygninger, der blev opført til et andet formål og sandsynligvis med tanke på en kort levetid, egner sig til kollegieformål kan altid diskuteres. Hvis en studerende er utryk ved sin bolig på grund af mistanke om asbest i indeklimaet, kan jeg kun anbefale, at han eller hun henvender sig til den ansvarlige institutionsleder med henblik på at få iværksat en undersøgelse.

Landsstyret er enig i, at kollegier, elevhjem og lejligheder for studerende skal opfylde de sædvanlige krav, der stilles til beboelsesbygninger med hensyn til beboernes sikkerhed og sundhed.

Jeg håber at jeg med denne redegørelse har belyst de forhold, der har givet anledning til dit spørgsmål.

Med venlig hilsen

Siverth K. Heilmann